Den danske Stjerne

JUNI 1961
NR. 6
110. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 6
JUNI 1961
110. ÅRG.

INDHOLD

Fra missionens præsidentskab 187
Lad os altid bede 189
Præsident Alvin R. Dyer besøger Danmark 192
Månedens spørgsmål 193
Indsat 195
Det melkisedekske præstedømme . 196
Tempelrejsen 1961 199
G. U. F. 200
Grenskonference i Herning 202
Kirkens litteratur 203
Kredslærerindernes budskab 204
Kredslærernes budskab 206
Søndagsskolen 209
Primary 211
Fra missionsmarken 212

Forsidebillede
Fiskerihavnen i Esbjerg

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 10,00 i Danmark og $ 2,50 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har altid interesseret sig for ungdommen. Herren har ofte vist sin interesse for de unge, idet mange af dem, han har valgt til store og vigtige gerninger, blev valgt i deres ungdom: Moses, Samuel, Saul, David, Nephi, Mormon, Moroni, Joseph Smith og mange andre blev udvalgt og oplært i deres ungdom.

Kirkens vidunderlige missionærsystem er og har altid været udført på en virkningsfuld måde af vore unge.

Ungdommen er en vanskelig tid — en tid, hvor der sker mange forandringer, og mange vigtige afgørelser må træffes. Hver ungs fremtid afhænger af disse beslutninger og samtidig med dette fremtiden for landet, kirken og internationale forbindelser, thi ungdommen er lederne af i morgen.

Vor himmelske Fader forstod betydningen af denne store sandhed, da han gav forældrene ansvaret for at undervise deres børn, og gav Kirken ansvaret for at hjælpe forældrene med dette altoverskyggende program.

Vor Kirkes lederskab gør alt, hvad de kan, for at skaffe ungdommen træning og værdifulde aktiviteter, som kan hjælpe dem til at træffe de rigtige beslutninger og skabe gode vaner. De forsyner os med ideer og hjælpemidler, så vi kan gøre vor del. Hvor godt følger vi dem?

Lad os stille os selv nogle få spørgsmål:

Forældre, udfører vi vort af Gud givne ansvar overfor vore børn? Sætter vi det rette eksempel? Er vi interesseret i deres aktiviteter og udvikling? Tager vi dem med til Kirkens møder og aktiviteter, eller sender vi dem, eller tager vi os slet ikke af det? Støtter vi de forskellige aktiviteter ved at betale vor del af udgifterne, eller overlader vi det til andre at gøre det, eller lader vi aktiviteterne gå i stykker af mangel på støtte?

Funktionærer og lærere i missionen, distriktet og grenen, lægger vi tilstrækkelig vægt på ungdommen? Står vi ved den korsvej, som enhver ung må passere, og hjælper dem til at vælge den rette kurs? Søger vi efter dem, der er faret vild? Går vi en omvej for at byde velkommen og hjælpe de nye, når de kommer ind i Kirken? Er vi fortrolige med de programmer, som Kirken har at tilbyde, og bruger vi dem til den størst mulige gavn for alle?

Hvis vore svar på disse spørgsmål ikke alle er bekræftende, skulle vi beslutte os til straks at begynde at bruge ethvert hjælpemiddel og

ethvert gran af styrke, som vi har, til at fremme dette vigtige ungdomsprogram.

Hvor mange unge i Deres gren eller distrikt har deltaget i tale, musik, dans, skuespil? Hvor mange har fået det aronske præstedømmes belønninger? Hvor mange piger har fået belønninger?

Svarene på disse spørgsmål vil hjælpe os til at analysere vor interesse for og vor virkelige hjælp til de unge.

Om knap 4 uger vil vort ungdomsstævne blive afholdt i Esbjerg. Hvor megen begejstring lægger vi i dette vidunderlige program? Planlægger vi som ledere at være tilstede sammen med vor familie? Lærer vi vore medlemmer om skønheden og betydningen af denne store begivenhed? Sørger vi for, at vor gren eller vort distrikt gør deres yderste for at gøre denne begivenhed til en fremragende sukces?

Vi vil alle gerne se de uretfærdige fordomme mod Kirken overvundet. Ungdomsstævnet kan blive et af de største midler til, at dette kan ske. Hvis vi kan samle en virkelig repræsentativ skare i Esbjerg, hvis vore »Road Shows« er vel forberedt, hvis vor musik festival, vort Guld og Grønt Bal, vor banket og vore sportspræstationer er af høj kvalitet og med fremragende deltagere, så vi uden tøven kan invitere offentligheden og pressen til at komme og se og høre, hvad vi udfører, hvilken mægtig reklame vil det ikke være for Kirken!

Det er mit oprigtige håb og bøn, at enhver leder og ethvert medlem af denne Jesu Kristi Kirke klart kan se vort individuelle ansvar overfor os selv, vor ungdom, Kirken og vore medmennesker, til aktivt at støtte hele Kirkens program.

»Se derfor til, o, I, der indtræder i Guds tjeneste, at I tjener ham af jeres hele hjerte, sjæl, sind og styrke, så I kan stå ulastelige for Gud på den yderste dag.

Dersom I derfor ønsker at tjene Gud, da er I kaldet til arbejdet.

Thi se, marken er allerede hvid til høsten, og se, den, der bruger seglen med hele sin styrke, samler et forråd, så han ikke omkommer, men sikrer sin sjæl frelse.

Og tro, håb, barmhjertighed og kærlighed og med øjet alene henvendt på Guds ære gør ham skikket til dette værk.

Kom tro, dyd, kundskab, mådehold, tålmodighed, broderlig kærlighed, gudsfrygt, gavmildhed, ydmyghed og flid i hu.

Bed, så skal I få, bank på, så skal der lukkes op for jer. Amen.«

(L. & P. 4:2-7).

Deres hengivne

Levi B. Thorup, missionspræsident.

Lad os altid bede

Af *J. Reuben Clark, Jr., af Det Første Præsidentskab.*

Tale ved Generalkonferencen, oktober 1958.

Mine brødre og søstre! I dyb ydmyghed og klar over det store ansvar, jeg har, når jeg skal tale til Dem, står jeg her foran Dem og beder om Deres tro og bønner, så de få bemærkninger, jeg vil fremkomme med, kan være ledet af Herrens Ånd.

Jeg er ligesom De en, der tror på bønnen. Bønnen er den kongelige vej mellem hver af os og vor himmelske Fader. Om den skal blive ved at være åben eller lukket, bestemmer vi selv. Vi er en Kirke, med alt, hvad vi har modtaget i den egenskab, og alt, hvad vi enkeltvis har modtaget, som resultat af bøn. En ung mand, bekymret, usikker, trofast, der ønskede at kende Herrens vilje, havde i sit sind disse store vers fra Jakobs Brev:

»Men hvis nogen af jer står tilbage i visdom, da skal han bede om at få den fra Gud, der giver alle gavmildt og uden bebrejdelser, og så vil den blive ham givet.

Men han skal bede i tro uden at tvivle; den, der tvivler, ligner nemlig en havets bølge, som jages og kastes hid og did af vinden;

og et sådant menneske må ikke vente at få noget fra Herren.» *(Jakob 1:5-7).*

Profeten Joseph Smith gik ud i skoven i sin uskyldige tro og tillid, bad om lys og modtog som svar den største Guds-åbenbarelse, som vi har nogen beretning om, for Faderen og Sønnen kom personlig til ham og fortalte ham om det værk, han skulle udføre. Og fra den tid af blev samfærdselslinien, den kongelige linie, mellem ham og vor himmelske Fader, aldrig brudt.

Vi tror på læren om fortsat åbenbaring. Vi forsvarer den dristigt og med berettiget stolthed, praler af den. Den bliver alvorligt udfordret af mange store kirkeorganisationer. Men jeg kunne godt lide at udfordre disse organisationer angående deres stilling. Hvis, som de påstår, Gud ikke længere instruerer sine børn, råder dem og vejleder dem, hvis det er deres holdning, så vil jeg gerne spørge dem, hvorfor de beder. Den kendsgerning, at de beder, synes for mig at vise det falske i deres påstand.

Jeg ville gerne sige et par ord om bøn. Jeg antager, at vi alle beder, fordi vi ønsker det, vi beder om. Jeg tror ikke, der findes nogen fællesnævner for alle folk i verden, som kan måle sig med ønsket om at bede og den bøn, der er resultatet deraf. Vi beder ikke allesammen ens. Vi beder ikke alle til den samme Gud. Vi forstår ikke alle, til hvem vi henvender vore bønner på samme måde. Men det almindeligste instinkt hos hele menneskeheden er at bede til et overjordisk væsen, et eller andet væsen et eller andet sted, af en eller anden slags, som ved mere end vi, og som har magt til at forandre begivenhederne, så de passer til vore bønner, hvis han ønsker det således.

Jeg går ud fra, at ingen af os under disse omstændigheder ville bede

om noget, som var usundt, eller ville bede om noget, som Herren ikke ville godkende, at vi skulle have. Vi beder ikke, skulle ikke bede, om de dårlige, de usunde ting på denne jord.

Jeg tænker på, at da Frelseren begyndte sin mission, rensede han templet. Han rensede det ligeledes ved slutningen af sin mission, idet han jagede vekselererne ud, jagede dem ud, der købte og solgte dyr til ofring. Han erklærede: ».... I har gjort det (mit hus) til en røverkule«. *(Luk. 19:46).*

Jeg går ud fra, at ingen af os ville ønske at bede om noget, som kunne bringe os ind under denne kategori. Sædvanligvis tænker vi på disse hændelser som værende tegn på vanhelligelse af templets hellighed. Men jeg tror irettesættelsen går dybere og ud over dette. Hvor skulle vi bede? Amulek er citeret i Alma, hvor han fortæller os om dette. Jeg har en følelse af, at det burde være vor sag aldrig at gå noget sted hen, hvor vi ikke kan bede vor himmelske Fader om hans beskyttelse og anerkendelse. Det er sørgeligt at se, at somme tider er vi måske, hvor vi ikke kunne bede Herren om hjælp.

Jeg tror, at vi almindeligvis, måske altid, kunne bede med den formaning, som Herren gav, da han lærte folkeskaren, hvorledes de skulle bede, den formaning var, at Herren ved mere om, hvad man trænger til, end man selv ved, og så lærte han os en meget kort bøn, der omfatter alt, og så vidt jeg husker det, udtalte han der en advarsel mod at bruge for mange ord og bede, som hedningerne beder.

En anden ting - Herren ved, således som jeg lige har antydet, hvad vi trænger til. Jeg har en følelse af, at vi bør gøre bønnen til en vane. Jeg taler ikke blot om morgen- og aftenbønner. Jeg føler, at vi skulle bede, når som helst vi trænger til en bøn, og når som helst vi har brug for hjælp fra vor himmelske Fader, og det er det meste af vort liv. Og hvis vi skal være, hvor vi skal bede eller gerne vil bede, må vort liv være i overensstemmelse hermed.

Det har altid gjort et stort indtryk på mig at læse historien om Elias og Baals profeter. De byggede deres altre. De bønfaldt deres gud, det gjorde Baals præster. Elias sagde, efterhånden som dagen gik: »I må råbe højt, thi han er jo en gud! Han er vel faldet i tanker eller gået afsides eller rejst bort, eller han er faldet i søvn og må først vågne!« *(1. Kong. 18:27).* Jeg tror ikke, vi bør give Herren nogen lejlighed til at føle, at vi har glemt ham, eller at han er faldet i søvn. Lad os bede altid, ikke blot i nødssituationer.

En anden ting - lad os ikke prøve at fortælle Herren, hvad han skal gøre. Jeg vil ikke tage tid til at fortælle den smukke historie om Naman, den syriske hærfører, som kom for at få sin spedalskhed kureret af profeten Elias, og som blev fornærmet, fordi Elias sendte bud til ham, at han skulle bade syv gange i Jordan floden. Naman erklærede, at floderne i Syrien var lige så gode som Elias's floder. Han havde tænkt, at Elias skulle komme til ham, anbringe sin hånd på den syge legemsdel og så tale til sin Gud og bede ham helbrede Naman. De husker, at da han tøvede og blev fornærmet over Elias's anvisning, kom hans tjener og sagde, at hvis Elias havde sagt til ham, at han skulle gøre noget stort, ville han være gået og have gjort det, og så sagde han, ikke akkurat med

disse ord, men »Hvorfor prøver du det ikke?« Han prøvede, og han blev helbredt.

Der er en eller to hændelser i Frelserens liv, som jeg gerne vil hentyde til. Jeg tænker på de sidste timer af hans frihed, et par dage før påsken. Han havde været i templet, og han bad til Herren og sagde, eller antydede, at han ville ønske, at den time, der skulle komme, var forbi, og dog sagde han: ».... Dog, derfor er jeg kommet til denne time.« *(Johs. 12:27)*.

Så drog han til Gethsemane. Jeg vil ikke tage tid til at fortælle enkelthederne ved denne store hændelse. Men jeg opfordrer Dem indtrængende til at læse dem og tænke over dem. Tre gange forlod han Peter, Jakob og Johannes og gik lidt længere bort og bad. Første gang, anden gang og tredie gang kom han tilbage og fandt dem sovende. »Så kunne I da ikke våge een time med mig!« Men jeg henleder Deres opmærksomhed på hver af bønnerne: »Min Fader! Er det muligt, så lad denne kalk gå mig forbi; dog ikke, som jeg vil, men som du vil.«

Tre gange gik han til Faderen, idet han tidligere havde antydet, at han vidste, at hans time var kommet. Jeg har aldrig været i stand til at forstå det. Men jeg kan forstå den centrale tanke i denne bøn: »Dog ikke, som jeg vil, men som du vil.«

Og jeg opfordrer Dem til, mine brødre og søstre, at når De beder, så lad altid den centrale tanke være hos Dem, og vent ikke altid, at svaret på Deres bøn skal komme på den måde, som De gerne vil have det.

Jeg tænker i denne forbindelse, dog ikke nøjagtig på samme punkt, på den gang, da Elias flygtede fra den vrede Jezebel. Han gik til en hule. Han var ensom. Han flygtede for sit liv, lydig mod Herrens befaling. Han beklagede sig over sin lod til Herren, han stod frem på bjerget, ventende på Herren. Der kom en stærk vind, som rystede klipperne, men Herren var ikke i denne vind. Efter vinden kom et jordskælv, men Herren var ikke i jordskælvet. Efter jordskælvet kom en ild, men Herren var ikke i ilden. Så kom Herren med en sagte, stille røst, og Elias, som hyllede sit ansigt i sin kappe, kom til hulens munding og modtog Herrens ord.

Herren taler i blide vendinger så vel som i vendinger med stor katastrofe og sorg.

Brødre og søstre, lad os blive ved at være et bedende folk. Lad os bede og huske på nogle af de store principper, der omfattes deraf. Lad os gå til vor himmelske Fader om råd, vejledning og hjælp. Han vil altid svare, hvis vi er retfærdige i vor bøn, og hvis vi beder om retfærdige ting, som vil være til vor gavn.

En af de store grundlæggende ting i denne Kirke er læren om fortsat åbenbaring, fortsat åbenbaring til den enkelte, til Kirkens ledere, altsammen til vort bedste og vor gavn og til fremme af hans værk.

Må Gud give os denne bønnens ånd, må Gud give os kraft til at bede, og må vi altid bede med den store centrale tanke i vort sind: »Dog ikke, som jeg vil, men som du vil.« Jeg beder om dette i Jesu Kristi navn. Amen.

J Reuben Clark Jr

I ESBJERG 30. JUNI, 1. og 2. JULI

Præsident Alvin R. Dyer besøger Danmark

Den europæiske missionspræsident, *Alvin R. Dyer,* vil i juni måned besøge den danske mission og tale ved en række møder i distrikterne.

Planen for møderne er følgende:

Torsdag den 8. juni kl. 19,30: Møde for Esbjerg disrikt i *Esbjerg.*

Lørdag den 10. juni kl. 19,00: Møde for Aalborg distrikt i *Aalborg.*

Søndag den 11. juni kl. 10,30: Møde for Randers og Aarhus distrikter i *Aarhus.*

Søndag den 11. juni kl. 17,00: Møde for Odense distrikt i *Odense.*

Tirsdag den 13. juni kl. 19,30: Møde for København distrikt i *København.*

Til disse møder er alle hjertelig velkomne, og vi opfordrer indtrængende alle søskende og venner til at overvære den store begivenhed det er at have en af Kirkens Generalautoriteter i vor midte, og tag også Deres familie og bekendte med til mødet. Det vil blive en stor oplevelse for alle.

Missionspræsidentskabet.

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Hvornår viste Jesus sig for nephiterne?

Spørgsmål:

For nogle år siden blev jeg bedt om at holde en tale om de begivenheder, der fandt sted på det amerikanske fastland i den første påske. Da jeg studerede på talen, opdagede jeg, at der gik næsten et år fra den tid, da Kristus blev korsfæstet, og indtil han viste sig for nephiterne ved templet i landet Bountiful. »Og i det fireogtredivte år på den første dag i den første måned rejste der sig en vældig storm, en sådan, som man aldrig før havde set magen til i hele landet.« *(3. Nephi 8:5).* ».... det nephitiske folk.... i slutningen af det fireogtredivte år nød store gunstbevisninger....« *(3. Nephi 10: 18).*

Der er stadig en misforståelse angående begivenheden - eller disse begivenheder - i mange af vore medlemmers sind. Måske betyder det i virkeligheden ikke noget, vil De besvare det?

Svar:

Det er sandt, at der har været en misforståelse hos mange af Kirkens medlemmer, men en omhyggelig gennemlæsning af beretningen vil opklare disse misforståelser. Det er sandt, at en hastig undersøgelse vil give det indtryk, at der forløb en tid på omtrent et år efter Herrens opstandelse, før han besøgte de nephiter og lamaniter, som blev skånet, men et mere omhyggeligt studium af det, der er skrevet, viser, at der kun gik en meget kort tid efter hans opstandelse, før Herren viste sig for det folk, som var samlet i nærheden af templet i Bountiful. Den fejlagtige slutning, at der praktisk talt var gået et år fra tiden for opstandelsen, før Herren viste sig på den vestlige halvkugle, er blevet publiceret og har været i omløb over hele Kirken. Derfor gør vi ret i at bede vore brødre og søstre og alle andre, som læser Mormons Bog, om at lægge nøje mærke til enkelthederne i historien.

I 3. Nephi 8:5 opdagede vi, at »i det fireogtredivte år på den fjerde dag i den første måned rejste der sig en vældig storm, en sådan, som man aldrig før havde set magen til i hele landet.« De efterfølgende vers fortæller meget om enkelthederne om den ødelæggelse, som fulgte. Dette var øjensynligt på den tid, da Jesus hang på korset. Kapitel 9 fortsætter denne historie om ødelæggelsen, og under denne storm hørtes Jesu røst, hvor han angav grundene til den store ødelæggelse:

»O, alle I, som er blevet skånet, fordi I var retfærdigere end de, vil I nu ikke vende tilbage til mig og angre jeres synder og blive omvendt, så at jeg kan helbrede jer?

.... Se, jeg er Jesus Kristus, Guds Søn. Jeg skabte himlene og jorden og alt, hvad der er i dem. Jeg var hos Faderen fra begyndelsen. Jeg er i Faderen og Faderen er i mig, og i mig har Faderen herliggjort sit navn.« *(3. Nephi 9:13, 15).*

Alt dette skete, medens det store mørke dækkede jorden, og Mormon har derefter i det 9. og 10. kapitel kommenteret den forfærdelige ødelæggelse, som havde fundet sted. Han slutter det 10. kapitel med disse ord:

«Og nu vil jeg vise, at det nephitiske folk, som var blevet skånet, og ligeledes de, der blev lamaniter og var blevet skånet, i slutningen af det fireogtredivte år nød store gunstbevisninger, og at store velsignelser blev udgydt over dem, så at *Kristus snart efter sin himmelfart* åbenbarede sig for dem,

idet han viste dem sit legeme og betjente dem; og der skal senere gives en redegørelse om hans virksomhed. Derfor slutter jeg mine ord for denne gang.« *(3. Nephi 10:18-19;* kursiv tilføjet).

Her erklærer han, at det var snart efter Frelserens himmelfart, at han viste sig for nephiterne og lamaniterne på det vestlige fastland. Og hans himmelfart var samme dag som hans opstandelse, efter at han havde vist sig for Maria ved graven, og før han viste sig for disciplene samme dag.

Grunden til, at Mormon ikke fortsatte sin beretning på dette sted, er ikke fastlagt. Øjensynligt skrev han i de dage, hvor den store kamp med lamaniterne foregik, og det er meget muligt, at en eller anden pludselig nødssituation er opstået, så han midlertidigt har måttet slutte sin beretning. Imidlertid fortsatte han sin historie, hvor han brød af, og fastslår, at der var en stor skare samlet rundt om templet i Bountiful. Det synes fuldstændig klart, at denne store forsamling var umiddelbart efter slutningen af den frygtelige tid, hvor mørket herskede. Vi læser, at folket var »forbavsede og undrede sig indbyrdes« og »viste hinanden den store og forunderlige forandring, der var sket.« *(3. Nephi 11:1).* Medens de undrede sig og viste hinanden disse forandringer og talte sammen, hørte de en røst. »Det var ikke en barsk stemme og heller ikke en høj stemme; men selv om det var en stille, sagte røst, så gennemtrængte den dem, som hørte den, til det inderste, så at der ikke fandtes nogen del af deres legeme, som den ikke fik til at skælve; ja, den gennemtrængte dem i selve sjælens inderste og gjorde, at deres hjerter brændte.« *(3. Nephi 11:3).*

»Og da de forstod, rettede de igen blikket op mod himlen, og se, de så et menneske stige ned fra himlen, og han var klædt i en hvid kjortel; og han kom ned og stod iblandt dem; og hele mængden rettede deres øjne mod ham, og de vovede ikke at åbne munden, ikke engang den ene til den anden, og de vidste ikke, hvad det betød, thi de troede, at det var en engel, som havde åbenbaret sig for dem.« *(3. Nephi 11:8).*

Den kendsgerning, at mængden havde samlet sig ved templet og viste hinanden de store forandringer, der var foregået, er bevis på, at dette var en begivenhed, der fulgte umiddelbart efter vor Herres opstandelse.

Hvis denne begivenhed havde fundet sted et år senere, ville mængden have været fuldstændig fortrolig med disse store forandringer, og de ville ikke have været så imponeret af dem. Det var i stor forbavselse og undren, at de havde samlet sig og viste hinanden, hvad der var sket.

Desuden er det imod al fornuft, at Jesus ville lade de nephiter og lamaniter, som havde været trofaste, vente et helt år, før han ville vise sig for dem og give dem instruktioner angående slutningen af den periode, hvor Moseloven var i kraft, og om den periode, hvor evangeliets fylde blev indført.

Joseph Fielding Smith.

Indsat

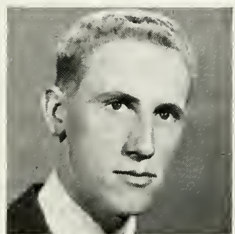

Den 24. april er ældste **Robert L. Clark** blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Clark er født den 3. juli 1938 i Ogden, Utah, som søn af Mr. og Mrs. F. A. Clark. Han har taget eksamen fra Ben Lomond High School i Ogden, og har gået på Brigham Young University, hvor han studerede tale og dramatik i 2 år.

Ældste Clark kom til Danmark den 13. december 1958 og har arbejdet i Virum, Esbjerg, Kolding, Aarhus, Frederikshavn, Viborg, Fredericia og Aabenraa, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Clark i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

Den 24. april er ældste **Kent D. Petersen** blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Petersen er født den 29. juni 1939 i Penrose, Utah, som søn af Mr. og Mrs. Leonard M. Petersen. Han har taget eksamen fra Bear River High School og har studeret på Utah State University.

Ældste Petersen kom til Danmark den 14. januar 1960 og har arbejdet i Valby, Aarhus og Herning, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Petersen i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

I ESBJERG 30. JUNI, 1. og 2. JULI

DET *melkisedekske* PRÆSTEDØMME

Præstedømmet: Dets embeder, dets tillæg og dets nøgler.

I det håb, at vi kan hjælpe dem, der holder præstedømmet, til at få øje på og blive klar over storheden af den magt og myndighed, de holder, præsenterede vi sidste måned et studium af præstedømmet, der omhandlede dets natur, dets oprindelse og dets historie.

Nu indbyder vi Dem indtrængende til en fortsættelse af denne diskussion, idet vi henleder opmærksomheden på den måde, hvorpå præstedømmet virker i dag, med særlig henvisning til dets embeder og »tillæg«.

Disse ting er af vital betydning for alle, som holder præstedømmet. Ligesom med den foregående artikel vil det være godt at gøre de ting, der omhandles her, til emne for studium i et regelmæssigt kvorum-forretningsmøde.

Vi fortsætter hermed vor analyse:

10. *Hvor findes præstedømmet i dag?*

Præstedømmet findes i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige - som er Guds rige på jorden - og kun i denne Kirke!

Præsident Joseph F. Smith sagde: »Mange af vore store skribenter har fornylig stillet spørgsmål om og udtrykt ønske om at vide, hvor den guddommelige myndighed eksisterer i dag, der kan befale i Faderens, Sønnens og den Helligånds navn, så det er virkningsfuldt og antageligt for den Evige Faders trone. Jeg vil her og nu meddele, selv om det måske kan synes anmassende for dem, som ikke kender sandheden, at den Almægtige Guds guddommelige myndighed til at tale i Faderens og Sønnens navn findes her midt i disse evige bjerge, midt i denne egn i bjergene, og den vil blive her og fortsætte, for Gud er dens kilde, og Gud er den magt, ved hvilken den er blevet opretholdt imod al opposition i verden indtil nutiden og ved hvilken den vil vedblive at gå fremad og vokse og forøges på jorden, indtil den skal dække jorden fra hav til hav.» (Joseph F. Smith: *Gospel Doctrine,* pp. 138-139).

11. *Hvorledes fik vi præstedømmet?*

Vi fik det fra Gud selv, som sendte englesendebud til at overdrage det til menneskene i vore dage. Den opstandne og herliggjorte Johannes Døberen kom til Joseph Smith og Oliver Cowdery den 15. maj 1829 og overdrog dem det aronske præstedømme. Kort tid derefter kom Peter, Jakob og Johannes - de fordums apostle - til disse dødelige brødre og gav dem det melkisedekske præstedømme. Alle de, der nu bærer præstedømmet i Kirken, kan spore deres myndighed tilbage til disse apostle.

12. *Hvad er embeder i præstedømmet?*

På grund af de mangeartede pligter, der skal udføres i Kirken, er det nødvendigt at have specialister i de forskellige aktivitetsområder. Derfor har Herren bestemt tjenestemarker, hvor de udvalgte funktionærer skal tjene. De, som arbejder på denne måde, får embeder i præstedømmet. Disse embeder er tillæg til præstedømmet.

13. *Hvad menes der med et tillæg til præstedømmet?*

Idet der hentydes til det melkisedekske præstedømme, siger åbenbaringen: »Alle andre myndigheder og embeder i kirken er tillæg til dette præstedømme.« *(L. & P. 107:5).* Forskellige andre skriftsteder nævner særlige ordinerede kaldelser som værende tillæg til enten det melkisedekske eller det aronske præstedømme. *(L. & P. 84:29-30).* Dette betyder, at som et tillæg vokser embedet ud af præstedømmet, er et supplement til det, og er af mindre betydning end præstedømmet selv.

14. *Hvad er forbindelsen mellem præstedømmet og dets embeder?*

Præsident Joseph F. Smith opsummerede denne forbindelse i følgende ord: »Der er intet embede, der vokser ud af dette præstedømme, som er eller kan være større end præstedømmet selv. Det er fra præstedømmet, at embedet får sin myndighed og magt. Intet embede giver myndighed til præstedømmet. Intet embede bidrager til præstedømmets magt. Men alle embeder i Kirken får deres magt, deres kraft, deres myndighed fra præstedømmet.« *(Gospel Doctrine,* p. 148).

Dette princip kan antydes ved at tegne en cirkel og dele den i udsnit. Cirklen er præstedømmet, udsnittene er embederne i præstedømmet. Akkurat ligesom cirken er større end noget udsnit, således er præstedømmet over ethvert embede, og akkurat ligesom udsnittet er en del af cirklen, således omfattes embedet af præstedømmet.

15. *Hvilke embeder er der i præstedømmet?*

Der er i det aronske præstedømme embederne biskop, præst, lærer og diakon; i det melkisedekske præstedømme, ældste, halvfjerds, højpræst, patriark og apostel.

16. *Hvornår blev disse embeder først modtaget i denne uddeling?*

Med hensyn til det melkisedekske præstedømme: Ældster blev første gang ordineret den 6. april 1830, højpræster den 3. juni 1831, patriarker den 18. december 1833, apostle den 14. februar 1835 og halvfjerds den 28. februar 1835.

Med hensyn til det aronske præstedømme kender man kun følgende fra autentiske kilder: Den første biskop (Edward Partridge) blev ordineret den 4. februar 1831. Engang i 1830 eller 1831 blev Martin Harris ordineret til præst, og den 9. juni 1830 blev både Joseph Smith sen. og Hyrum Smith ordineret til præster, lærere blev ordineret før juni 1830, og diakoner blev ordineret før oktober 1831.

17. *Hvorledes modtager man præstedømsembeder?*

De kommer ved ordination. Præstedømmet selv bliver givet til en

person, og han bliver ordineret til embedet i præstedømmet. Ordinerede personer får de rettigheder, magter, forrettigheder og privilegier, der vedrører det pågældende embede. Alle ordinationer må bemyndiges af den præsiderende autoritet, der holder nøglerne, og må først være godkendt af forsamlingen i den pågældende menighed.

18. *Kan en mand have mere end eet embede ad gangen?*

Ja, ganske afgjort. For eksempel tjener en mand både som højpræst og patriark, eller som højpræst og biskop, på en og samme tid. Men da præstedømmet er større end nogen af sine embeder, er det vigtige ikke, at en person modtager et særligt embede, men at han modtager præstedømmet og så virkelig tjener med tapperhed i hvilket som helst embede eller kald han måtte modtage

19. *Hvad er nøgler?*

Præstedømmet er magt og myndighed. »Men det er nødvendigt«, forklarer præsident Joseph F. Smith, »...... at hver handling, som udføres under denne myndighed, udføres på rette tid og sted, på rette måde og efter den rette orden. Magten til at lede disse arbejder udgør præstedømmets nøgler.« *(Gospel Doctrine,* p. 136).

20. *Hvem holder præstedømmets nøgler?*

»I deres fylde holdes nøglerne kun af een person ad gangen, Kirkens profet og præsident. Han kan overdrage en hvilken som helst del af denne magt til en anden, i hvilket tilfælde den pågældende holder nøglerne til det bestemte arbejde. Altså holder præsidenten for et tempel, præsidenten for en stav, præsidenten for et kvorum hver nøglerne til det arbejde, der udføres i den bestemte menighed eller område. Hans præstedømme bliver ikke større ved denne specielle kaldelse, for en halvfjerds, som præsiderer over en mission, har ikke mere præstedømme end en halvfjerds, der arbejder under hans ledelse, og f. eks. har præsidenten for et ældsternes kvorum ikke mere præstedømme end alle de andre medlemmer af dette kvorum. Men han holder magten til at lede det officielle arbejde, der udføres i den mission eller det kvorum, eller med andre ord nøglerne til den afdeling af dette arbejde. Således er det ved alle forgreningerne af præstedømmet - der må omhyggeligt skelnes mellem den almindelige myndighed og ledelsen af de arbejder, der udføres af den myndighed.« *(Ibid.,* p. 136).

21. *Hvorledes får man nøglerne?*

Nøglerne til at præsidere i præstedømsembeder gives ved indsættelse. Når en broder indsættes i en officiel stilling, får han de nøgler, der sætter ham i stand til at præsidere i det bestemte arbejde, det omfatter. Når afløsningen kommer, bliver nøglerne trukket tilbage fra den præsiderende i den pågældende organisation og givet til hans efterfølger.

I vor næste artikel vil vi omhandle præstedømmets forpligtelse og pagt og hvorledes man ærer sit særlige kald, så man kan blive arving til evig belønning.

(Fra *Improvement Era).*

Tempelrejsen 1961

Til de søskende, der ønsker at rejse til templet i år.

Da det har vist sig, at der endnu ikke har meldt sig tilstrækkelig mange deltagere til, at den påtænkte **bustur** kan gennemføres efter planen, hvilket muligvis skyldes, at søskende ikke er klar over den dejlige oplevelse turen med bussen vil blive, bringer vi hermed det planlagte program for denne tur:

Der startes mandag den 24. juli om morgenen tidlig, køres over Krusaa-Hamburg-Celle-Hannover til Göttingen eller Kassel, hvor der overnattes. Er der en hel bus (mindst 30 deltagere) fra København, køres der over Grossenbrode.

2. dag: Der køres over Frankfurt-Würzburg, ad den romantiske vej over Rothenburg-Ulm til Bodensee. Overnatning.

3. dag: Der køres fra Bodensee over St. Gallen-Luzern-Bern til Zollikofen, med ankomst onsdag den 26. juli om eftermiddagen.

Efter opholdet i templet i Zollikofen startes hjemturen onsdag den 2. august om morgenen tidlig. Det bliver en stor oplevelse, idet vi kører en herlig tur gennem det skønne Schweiz: Over Bern, forbi Thunersee over Interlaken, langs Briensersee, hvorefter vi kører over det skønne Susten Pass over Wassen Altdorf langs Vierwaldstättersee, over Brunnen til Zürich, derfra til Schaffhausen, hvor vi ser det herlige Rheinfall, hvorefter vi kører til Bodensee. Overnatning.

Torsdag den 3. august fortsættes ad Autobahn over Karlsruhe-Frankfurt til Kassel. Overnatning.

Fredag den 4. august går turen over Göttingen-Hannover-Hamburg til Danmark, hvor den sidste middag indtages.

Prisen for turen bliver **kr. 330,00 for voksne** og **kr. 225,00 for børn indtil 10 år.** I prisen er iberegnet kørsel, 2 overnatninger, 2 middage samt 2 morgenmad på nedturen, for hjemturens vedkommende er iberegnet 2 overnatninger, 3 middage samt 2 morgenmad.

Såfremt der er søskende, der kunne ønske at forandre deres rejseplaner, således at de gerne vil rejse med bus i stedet for med tog, flyvemaskine eller egen befordring, kan det godt lade sig gøre, hvis vi får besked **omgående.** Send blot et brevkort eller et brev til missionskontoret og lad os det vide, så skal vi rette Deres indtegningsblanket, som De allerede har sendt ind.

Også søskende, der endnu ikke har meldt sig til turen, kan komme med, hvis vi får besked omgående.

Nærmere instruktioner om mødetid og -sted for deltagerne i fællesrejserne med bus, tog og flyvemaskine vil blive sendt direkte til hver enkelt deltager.

G.U.F.

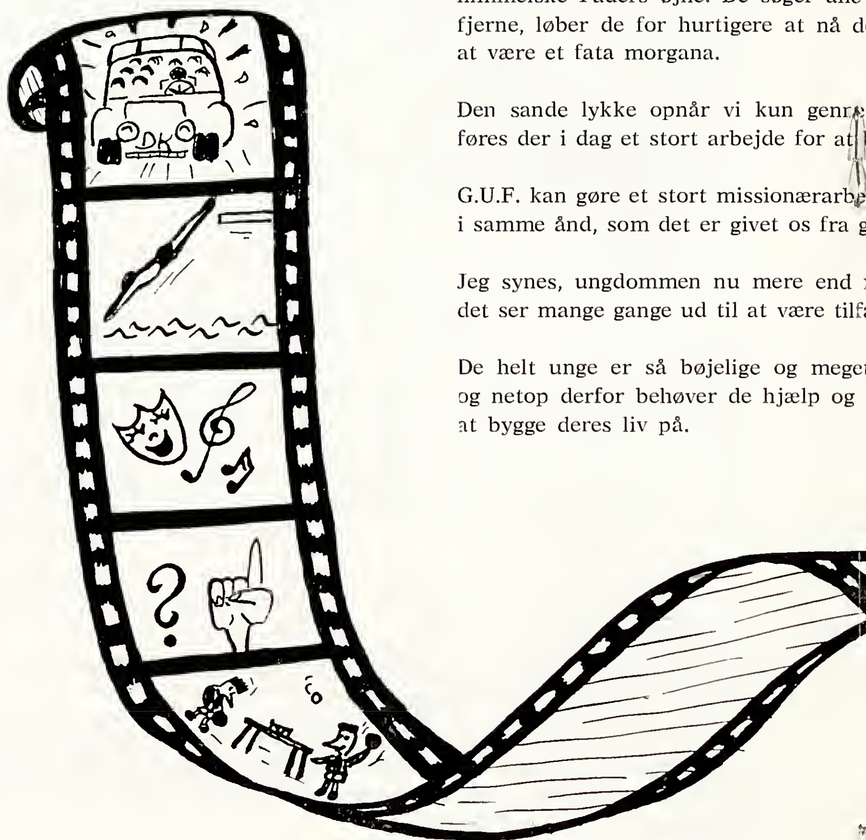
Vi bor i et yndigt lille land, hvor de
Rigtige, levende mennesker. Hver enes
himmelske Faders øjne. De søger alle
fjerne, løber de for hurtigere at nå d
at være et fata morgana.

Den sande lykke opnår vi kun genn
føres der i dag et stort arbejde for at

G.U.F. kan gøre et stort missionærarb
i samme ånd, som det er givet os fra g

Jeg synes, ungdommen nu mere end
det ser mange gange ud til at være tilf

De helt unge er så bøjelige og mege
og netop derfor behøver de hjælp og
at bygge deres liv på.

**Når vi nu samles til Stævnet, så vil jeg ønske for os allesammen, at vi hele
have i tankerne, at vore søskende og venner må have en rigtig dejlig tid der, o
må føle sig udenfor og alene.**

Må Herren velsigne os, at vi må føle det store ansvar, vi har i arbejdet for un

SONJA SCHMIDT, G.U.F.s Hovedbestyrelse,

ler bor en mængde dejlige mennesker. ste af disse sjæle er af stor værdi i vor e efter lykken, og når de ser den i det den, men alt for ofte viser det sig kun

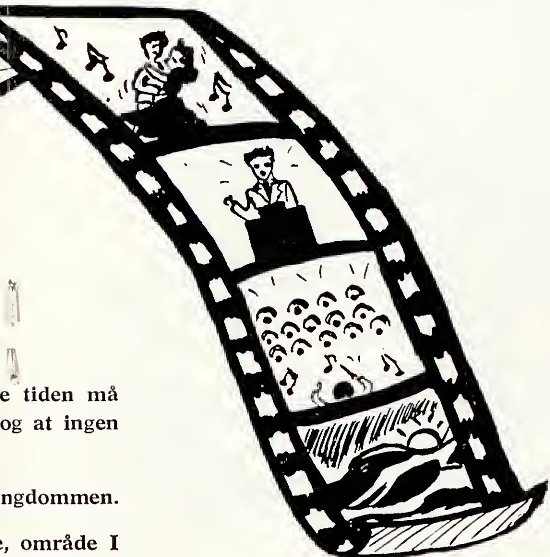
em Jesu Kristi evangelium. Derfor ud- bringe evangeliet ud til alle mennesker.

ejde, hvis programmet her bliver udført general-hovedbestyrelsen.

nogensinde er overladt til sig selv, og fældigheder, der former deres liv.

et modtagelige for både godt og ondt, støtte, så de kan få en fast grundvold

e tiden må og at ingen

ngdommen.

e, område I

Husk stævnet i Esbjerg 30. juni 1. og 2. juli

GRENSKONFERENCE i Herning

Grenskonferencen i Herning begyndte lørdag aften den 22. april med en fest under ledelse af grenspræsidenten, broder Henry M. Olsen.

Der indledtes med sangen »Der er solskin i min sjæl i dag« og bøn ved broder Rudolf Brink; derefter hørte vi en tale ved 1. rådgiver i grenspræsidentskabet, broder Magnus Mouritzen, der talte om Kirkens formål. Vi gik så ind i G.U.F.-salen, hvor Kvindelig Hjælpeforening serverede en lækker middag ved et smukt pyntet bord. Efter spisningen opført børnene først nogle sketches, og vi hørte en solosang ved søster Lilly Nielsen. Derefter talte grenspræsidenten fra Silkeborg, broder Frode Sørensen, om grenen i Herning før og nu, og vi fik en sang ved søster Leth fra Silkeborg, og ældste Pedersen sang nogle sange. Der blev så spillet op til dans, og ind imellem solgt forfriskninger. Tilstede ca. 30.

Søndag den 23. april begyndte med et vellykket præstedømsmøde under ledelse af grenspræsidenten. Efter sang og bøn talte distriktspræsidenten for Aarhus distrikt, præsident Thomas Hyldgård, om festen aftenen i forvejen og ønskede, at vi af og til kunne holde en fest for at bringe de små grene nærmere til hinanden. Præsident Henry M Olsen ønskede fortsat fremgang for Kirken. Tilstede 10.

Kl. 10 begyndte søndagsskolen under præsidium af distriktspræsident Thomas Hyldgård og ledet af 2. rådgiver i søndagsskolen, broder Frederiksen. Efter sang og bøn talte broder Carl E. Christensen om Visdomsordet, og ældste Pedersen udtrykte sin glæde over den tid, han havde været i Herning, og ønskede, at alle måtte få den velsignelse, som gives gennem Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Grenspræsident Henry M. Olsen sagde, at af levende væsener kunne ingen vise mere ondskab mod hinanden end mennesker, men ingen kunne heller vise større kærlighed end mennesker, og sagde, at Gud ikke har givet os et eneste bud, uden at det er til gavn for os. Distriktspræsident Thomas Hyldgård talte derefter og sagde bl. a., at den eneste måde at gå fremad indenfor Kirken, er ved at studere skrifterne og leve derefter. Tilstede 27.

Kl. 19 begyndte konferencens sidste møde under præsidium af distriktspræsident Thomas Hyldgård og under ledelse af grenspræsident Henry M. Olsen. Efter sang og bøn talte broder Rudolf Brink over Åbenb. 3. kapitel, grenspræsident Henry M. Olsen talte ud fra Lære og Pagter, afsnit 38, og til sidst talte distriktspræsident Thomas Hyldgård over sangen »Glem ej, at hver og en har ret«. Vi sluttede med sangen »Gud vær' med dig, til vi ses igen«, og hermed sluttede en virkelig god konference, hvor man havde følt, at Guds Ånd havde været tilstede ved møderne.

Tilstede 25. *R. B.*

I ESBJERG 30. JUNI, 1. og 2. JULI

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

Saligprisningerne

»Da han så folkeskarerne, gik han op i bjergene; der satte han sig, og hans disciple kom hen til ham.

Så tog han til orde, lærte dem og sagde:

Salige er de fattige i ånden, thi himmeriget er deres.

Salige er de, som sørger, thi de skal trøstes.

Salige er de sagtmodige, thi de skal arve jorden.

Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden, thi de skal mættes.

Salige er de barmhjertige, thi dem skal der vises barmhjertighed.

Salige er de rene af hjertet, thi de skal se Gud.

Salige er de, som stifter fred, thi de skal kaldes Guds børn.

Salige er de, som er forfulgte for retfærdigheds skyld, thi himmeriget er deres.

Salige er I, når man håner og forfølger jer og lyver jer alt ondt på for min skyld.

Glæd jer og fryd jer: Jeres løn skal være stor i himlene; thi således har man forfulgt profeterne, som var før jer.«

(Matt. 5:1-12).

Saligprisninger for kredslærerinder

Salige er de, som man kan stole på.

Salige er de, som forbereder sig til deres besøg med et fromt hjerte.

Salige er de, som gør deres pligt til at besøge til en glæde.

Salige er de, som lader deres egne besværligheder blive hjemme.

Salige er de, som bringer solskin ind i de hjem, de besøger.

Salige er de, som taler godt om alle mennesker.

Salige er de, som ikke begynder på sladder og heller ikke tager del i den.

Salige er de, som holder de fortrolige meddelelser hellige, som andre betror dem.

Salige er de, som lærer om de folks fornødenheder og vanskeligheder, som de besøger.

Salige er de, som vil være mødre for deres kredse.

Salige er de, som overværer alle de møder, hvor deres nærværelse er ventet, herunder søndagens nadvermøde.

Salig er de, som lever således, at de er værdige til deres kald som kredslærerinder.

Budskab for juni

Den tredie saligprisning.

»Salige er de sagtmodige, thi de skal arve jorden.« (Matt. 5:5).

Sagtmodighed er ikke en svaghed, men er en sjælden dyd. Sagtmodighed er en egenskab, som er nødvendig for vort åndelige liv og dets udvikling. Selv om denne egenskab bærer store forjættelser med sig, så tjener de, som er virkelig sagtmodige, Mesteren og deres medmennesker oprigtigt, trofast, ydmygt, utrætteligt og uden tanke på herlighed eller belønning for sig selv.

Selv profeterne, som talte med og talte for Gud, måtte ikke blive opblæste af stolthed i deres kald. Sagtmodighed skulle dyrkes af dem. I Lære og Pagter 100:7-8 talte Herren til Joseph Smith og Sidney Rigdom og sagde følgende:

»Dog befaler jeg jer, at hvad som helst I forkynder i mit navn, det skal I forkynde med alvor i hjertet og ydmyghed i ånden.

Og jeg giver jer den forjættelse, at om I gør dette, skal den Helligånd blive udgydt for at bevidne alt, hvad I siger....«.

Sagtmodighed er nødvendig for mødre og fædre og er forudsætning for dem, der vil nyde velsignelsen ved et ansvar i Kirken. Lære og Pagter siger 121:41:

»Ingen magt eller indflydelse kan eller bør udøves i kraft af præstedømmet uden gennem overbevisning, langmodighed, mildhed, sagtmodighed og uskrømtet kærlighed.«

Målet for enhver af os er evigt liv og frelse. Vi søger dette, fordi vi ønsker at være sammen med vor Himmelske Fader og få del i hans kærlighed. Derfor er det nødvendigt at efterleve evangeliets sandheder og eje den kristuslignende egenskab - sagtmodighed.

Sagtmodighed er taknemlighed, ømhed og kærlig omtanke for andre. Det er sand ydmyghed, virkelig oprigtighed uden plads til egenkærlighed eller falsk stolthed. Den må findes i hver tanke og handling, altid med den tanke: »Hvorledes kan nogen andens liv blive gjort lykkeligere?«

Denne Kristi sagtmodighed vil, hvis den praktiseres i ethvert hjem, gøre alle lykkelige. Den forhindrer strid, giver ikke noget vredt svar, men mildner det ophidsede sind og udstråler en mildhed, som føles af alle, der kommer indenfor dens kreds. Hvor den næres, gør den familierne på jorden til en del af den ene store familie over os.

Da vi gennem sagtmodighed bliver til een stor familie, vil vi sammen arve jorden og kende den sande mening med Frelserens ord:

»Salige er de sagtmodige, thi de skal arve jorden.«

I ESBJERG 30. JUNI, 1. og 2. JULI

KREDSLÆRERNES *budskab*

Eksemplets betydning.

Under sin gerning indprentede Jesus sine disciple, at de skulle lade deres lys skinne for verden. Han sammenlignede den indflydelse, deres eksempel havde, med en by bygget på et bjerg. Hans ord i Bjergprædikenen burde bestandig give genlyd i alle de folks øren, der påtager sig hans navn. Ved den mindeværdige lejlighed sagde han:

»I er verdens lys; en by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules.

Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men på en lysestage; så skinner det for alle dem, som er i huset.

Således skal jeres lys skinne for menneskene, for at de må se jeres gode gerninger og prise jeres Fader, som er i himlene.« *(Mat. 5:14-16).*

Medlemsskab i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i dag pålægger os det samme ansvar, som det gjorde i Tidernes Midte. Fra den dag, vi nedgår i dåbens vande, til den dag vi udånder, har vi pligt til at leve et eksemplarisk liv. Verdens holdning overfor Kirken dannes i stor udstrækning af os, som er medlemmer. Kirkens høje standarder er kendt viden om. Verden venter af os, at vi skal leve bedre end de almindelige mønstre for sømmelighed. Kirken belyses gennem sine medlemmers levende eksempel.

Hvert medlem bør klart indse betydningen af dette personlige ansvar. Med det forøgede verdenssamkvem er de fleste nationer blevet vore naboer. Turister kommer til os, og vi rejser til deres byer hjemme og i udlandet. Vi bør leve på en sådan måde, at vi gør det rette indtryk på dem, som vi kommer i kontakt med. Denne pligt falder på de menige medlemmer så vel som på lederen. De, som tiltrækkes af Kirken, er som regel imponeret over, hvorledes den påvirker sine medlemmers liv.

En hjemvendt missionær fortalte fornylig, hvorledes ti familier, der boede i en egn, hvor en eksemplarisk sidste dages hellig familie boede, blev omvendt. Hver af familierne gav som hovedgrund til, at de blev interesseret, det bemærkelsesværdige kristne eksempel, som denne mormonfamilie gav. På den anden side må man huske på, at eet medlem, hvis opførsel er forsømmelig, kan bringe Kirken i miskredit og tilsidesætte det gode eksempel, som de, der lever dadelfrit, giver. Vi er blevet beskrevet som et særligt folk af gamle profeter og af verdens folk. Vi drager deraf den stiltiende slutning, at vi er forskellige fra verden. At være ulig verden er at være uplettet af verden. Med andre ord, vi tager ikke del i de ting, som verden lader gå upåtalt hen, men som Herren fordømmer. Lad dit lys skinne således, at det giver Kirken anseelse. Dit eksempel vil gøre dig til en tavs, men virkningsfuld missionær for Kirken.

»Åbent-hus«-aften i Esbjerg

Efter opfordring fra den europæiske missionspræsident Alvin R. Dyer udsendt til alle grene i Danmark blev der mandag den 24 april afholdt en »Åbent hus«-aften i kirken i Rolfsgade. Mange af Kirkens medlemmer, især ungdommen, havde efterkommet opfordringen til at indbyde deres venner og familie til denne aften i kirken. Der var ialt 70 mennesker til stede.

Aftenen begyndte med sangen: »Vor Gud han er så fast en borg«, hvorefter broder Ejnar Nielsen åbnede med bøn. Herefter blev tiden overgivet til sangkoret, hvis leder, broder Aage Hansen, talte til os om glæden ved at synge. Dernæst sang koret 3 smukke sange: »Kom, kom Guds folk«, »Da du styrket fra dit leje« og »Løft nu til Gud vor sang«. Herefter sang hele forsamlingen: »Den tro, som Jesum favner«.

Næste punkt på programmet var et lille smukt skuespil skrevet til lejligheden af broder Johannes A. Sørensen. Dette blev opført af medlemmer af GUF og viste sig at være både belærende og smukt fremstillet på scenen.

Et andet meget fint indslag i programmet var søndagsskolepigernes dejlige sange. Også søndagsskolens drenge gjorde sig godt på scenen, hvor de viste et par virkelig morsomme sketchs, som fik latteren til at runge.

Nu talte missionær, ældste Robert Clark i meget smukke vendinger om aftenens egentlige formål: at bringe evangeliet til vore venner og vor familie. Vi sluttede med sangen: »Altid frejdig, når du går«, og søster Anna Margrethe Nielsen sluttede med bøn.

Den kvindelige Hjælpeforening gav så sit bidrag til festen i form af virkelig fine desserter. Samtidigt benyttede missionærerne lejligheden til at træffe aftaler med vore gæster om husmøder rundt om i byen. Dette gav et rigtig pænt resultat.

Aftenen viste os, at vi nok kan præstere noget godt, når alle vil dele opgaverne med hinanden. Det var i særlig grad ungdommen, som denne aften viste deres formåen, både ved at få mange venner med og i form af det fine program.

Vi fik alle lyst til at forsøge en gang igen senere, og vi kan kun anbefale, at man virkelig forsøger rundt i grenene at lave sådanne aftener. Det er et vigtigt arbejde, men samtidigt et arbejde, som alle kan være med i.

K. B.

Amager

Fredag den 7. april holdt bikubepigerne og Vanguarddrengene på Amager en middag for forældre og venner. Gæsterne betalte kr. 3.00 hver, og vi serverede mørbradgryde med ris og kartofler, og til dessert fik vi rabarbergrød. Efter middagen underholdt vi gæsterne en halv times tid, derefter var ordet frit, medens børnene vaskede op. Senere servere-

des orangeade og flødeskumskager, alt var tillavet af børnene uden nogen som helst hjælp fra voksen side. Sidst på aftenen fik vi søster Lilian Krammer til at synge for os.

Det var en vidunderlig aften med ca. 40 tilstede. *G. J.*

Amager

Mandag den 1. maj tog bikubepigerne og Vanguarddrengene på tur til Frilandsmuseet. Vi startede kl. 10.30 fra Raadhuspladsen og nød rigtig den dejlige køretur med Bussen til Sorgenfri. På museet så vi de dejlige, gamle gårde og huse, og der var levende får og lam samt geder og gedekid, der gik i indhegninger, så man følte sig sat langt tilbage i tiden, og ustandselig lød der begejstrede udbrud: »Her kunne jeg vel nok tænke mig at bo«, eller »Bare jeg havde levet dengang«. Da vi blev sultne, spiste vi vor medbragte mad og drak sodavand til. Senere gik vi i parken til Sorgenfri Slot, der var så smukt, alt var klædt i forårets sarte farver.

Vi kom hjem ved 17-tiden, godt trætte og støvede, men vi syntes, det havde været en dejlig tur. Vi var 8 med birøgteren. *G. J.*

Odense

Kristi Himmelfartsdag samledes i strålende solskin 32 søskende fra 4 til 64 år udenfor kirken i Lahnsgade i Odense kl. 10 for at begive sig til Langesø.

Inden turen samledes vi til sang og bøn og begav os derefter afsted, de fleste på cykel, og de små, der ikke kunne cykle, var med et par af brødrene i bil derud.

Man mødtes ved »Kom igen Kro« og fandt et dejligt sted i skoven, hvor vi nød hinandens selskab med forskellige lege og konkurrencer. Ind imellem spiste vi vor medbragte mad og dasede lidt i det gode vejr.

Ved 16.30 tiden brød vi op og kørte godt trætte, men med mindet om en dejlig tur i behold, hjemad.

H. H.

Odense

Frihedsaftenen den 4. maj blev i Odense gren mindet ved en lille festlighed, arrangeret af G.U.F.

Mange var mødt op til denne aften. Vi samledes omkring de festligt dækkede borde, og der blev budt velkommen af G.U.F.s præsident, broder Henry Haupt. Efter indledningssang »Kong Christian stod ved højen mast« og bøn ved søster Rigmor Olesen gik man over til underholdningen, som i første afdeling blev ledet af søster Lilli Christoffersen. Programmet bestod af en prolog »I Danmark er jeg født«, sangkoret sang »Moders navn er en himmelsk lyd«. Derefter var der en klaversolo, og søster Tove Andersen og søster Lilli Christoffersen sang »I skovens dybe, stille ro«. Første afdeling sluttede med, at søster Rigmor Olesen gav en kort skildring over Danmarks besættelse og befrielse.

Anden afdeling bestod af flere muntre melodier, arrangeret for violin og guitar, spillet af broder Orla Knudsen og broder Preben Olesen.

Derefter blev der serveret kakao med boller og kringle. Under serveringen blev der opført en sketch »De to spøgelser«. Man hyggede sig derefter med hinanden til kl. 21, hvor der blev sluttet af med sangen »Kongernes Konge« og bøn ved broder Emanuel Jørgensen.

Tilstede 52. *H. H.*

VI MØDES TIL STÆVNET

SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for juni:

Senior Søndagsskolen:
»Jeres hjerte forfærdes ikke og være ikke modløst«. (Johs. 14:27).

For Junior Søndagsskolen:
»Stol på Herren og gør det gode«. (Salm. 37:3).

Søndagsskolesang for juni 1961:

»Der er skønhed her på jord«. (Nr. 107 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for juli 1961:

»Glad og muntert lyder barnets sang«. (Nr. 128 i den nye sangbog). ...

Nu kommer den tid, hvor det tynder lidt ud i geledderne på grund af ferie. Det er en årlig tilbagevendende krise, vi skal igennem. Her vil vi bede de funktionærer og klasseledere, der ved, når de skal rejse, om i god tid at give besked på rette sted og til rette tid, således at de, der bliver tilbage, både børn og voksne, ikke skal lide under det, men have det fulde udbytte af Søndagsskolen.

Vi ved, at der savnes en håndbog til vejledning, især i de grene, hvor man skifter søndagsskoleforstanderskab, men missionspræsident Thorup har lovet, at vi i nær fremtid skal få en sådan; der vil dog først komme en grens- og distriktshåndbog, som vil have lidt om søndagsskolen også, og vi skal hjælpe jer alt det, vi kan. Angående lektiehefter kan vi meddele, at det ligger meget tungt i år; vi er nødt til at bede jer være tålmodige og prøve på at være opfindsomme i den retning. Vi har selvfølgelig en del

materiale (f. eks. er det nye hefte til de 5—8 årige færdigt og kan bestilles), men Senior-heftet er ikke færdigt endnu, og vi ved ikke, hvornår det kommer, men der vil tilgå jer besked, så snart det er klart, og vi håber så, at vi til næste års begyndelse er i stand til at starte med alle hefter klare.

Husk, at lærer-trænings kursus for søndagsskolens vedkommende skal holdes før søndagsskolens begyndelse.

Husk, at evangelisk undersøgerklasse er for undersøgere, ikke for medlemmer (kun den første måned eller to), og vi beder grenspræsidenterne være behjælpelige med dette.

Husk, at de forskellige klasser har deres bestemte alderstrin, og det vil være bedst, hvis man følger disse. Man må aldrig gå tilbage, hellere frem, d.v.s. man må hellere være i en klasse, der er lidt for høj end i en, der er for lav. Som der står i Bibelen: »Lad os ikke blive stående ved begyndelseslæren, men lad os skride fremad til det mere fuldkomne«.

Husk at holde et ugentligt bestyrelsesmøde og et månedligt funktionærmøde; disse møder er meget vigtige, og vi beder grenspræsidenterne være behjælpelige også her, så der er en repræsentant for grenen tilstede ved disse møder.

Husk, at formødet er et bønnemøde, hvor vi forbereder os til at udføre vort arbejde i harmoni med Herrens Ånd.

Venlig hilsen
Søndagsskolens Hovedbestyrelse

Område II
Kai Lykkegaard Nielsen. *Vibekke Vest Nielsen.*

Århus

Aarhus grens søndagsskole afholdt den 14 maj et dejligt program i anledning af Moders Dag.

Mødet var under ledelse af broder Regnar Neergaard og indledtes med sangen »Da du styrket fra dit leje« og bøn ved søster Sofie Kristensen. Derefter talte broder Poul Warnich Hansen over emnet »Gør hver dag til en Moders Dag«, og søster Ane Rasmussen om »Moderglæden dør aldrig«. Forsamlingen sang dernæst »Der er skønhed her på jord«, og grenspræsidenten, broder Orla Rode Nielsen, talte om »Vort hjems moder er min hustru«, hvorefter der var en oplæsning »Vildanden« ved søster Kirsten Thomsen. Broder Regnar Neergaard talte om »Moderkærligheden«, og organisten, søster Ellen Jensen, spillede »Moders navn er en himmelsk lyd«.

Derefter uddelte børnene blomster til alle mødrene, imedens de unge piger sang »Moders navn er en himmelsk lyd«. Sidste taler var søster Marie Christensen, der talte om »Det er guddommeligt at være moder«, og mødet sluttede med sangen »Kærlighed er lysets kilde« og bøn ved søster Berthe Th. Lund. Tilstede 68.

B. N.

VI MØDES TIL STÆVNET

Primary

Med forårets komme og når sommeren nærmer sig, mindes vi endnu en gang vor himmelske Faders godhed og de utallige velsignelser, som vi modtager, og som vi selv synes er selvfølgelige. De smukke blomster, træerne og græsset, den klare, blå himmel med de drivende skyer, alle disse ting og mange flere har vi modtaget uden noget som helst offer fra vor side, men påskønner vi dem virkelig?

Når vi føler os tilbøjelige til at beklage os eller sige, at vor byrde er for tung, da er det på tide, at vi bør tænke på disse velsignelser og takke vor himmelske Fader for hans godhed imod os.

Som lærere og funktionærer i Primary kan vi vise børnene den sande betydning af taknemmelighed og hjælpe dem endnu mere til at påskønne de velsignelser, som vi modtager.

På hver en blomst som springer ud,
på fugl, som kvidrer skønt,
Gud farved blad og vinge smukt,
med rødt og gult og grønt.
Ja, hvert et væsen lyst og smukt,
hver skabning god og ren,
og hver en vis og dejlig ting,
Gud skabte hver og en.

Med hilsen til alle medarbejdere i Primary.

Primary Hovedbestyrelse
Område I
Martha Falden.

Ålborg

Aalborg Primary afholdt lørdag den 13. maj en fest til fordel for materialer til børnene. Festen begyndte kl. 19,45 under ledelse af præsidentinden, søster Anna Christiansen, og indledtes med sangen »Der er solskin i min sjæl i dag« og bøn ved broder Anton Falden.

Så var der en lille bazar af ting, som børnene havde lavet, og budene faldt pænt. Derefter var der et lille muntert program, der blev ledet af broder Børge Klitgaard, efterfulgt af salg af desserter og atter underholdning.

Til sidst hørte vi fra en gammel Primarydreng fra Aalborg, som nu er på mission og arbejder i Aalborg, ældste Finn Stenberg Hansen.

Vi sluttede med sangen »Pris Gud« og bøn ved søster Anna Madsen.

Der var ca. 90 tilstede, og vi havde en dejlig aften.

F. B. P.

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af STJERNEN, skal indsendes **inden den 5. ds.**, og bedes sendt **direkte** til Stjernens kontor, **ikke** sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

NB. Indsend **ikke** originalfilm, men kun **aftryk.**

FØDSELSDAGE:

København Søndre Gren: Den 6. juni fylder søster *Else Marie Stricker*, Brøndbyvænget 3, 60 år. Hjertelig til lykke!

København Nordre Gren: Den 11. juni fylder broder *Kaj Johan Vilhelm Dannebrog*, Jægersborggade 54, 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 12. juni fylder broder *Jens Johan Jensen* 85 år. Hjertelig til lykke!

Den 20. juni fylder søster *Theodora Sofie Nielsen*, Nørrebrogade 200 B, 80 år. Hjertelig til lykke!

Randers: Den 13. juni fylder søster *Kirstine Marie Christensen* 80 år. Hjertelig til lykke!

Skive: Den 16 juni fylder søster *Elvina Baunsgaard* 70 år. Hjertelig til lykke!

Aabenraa: Den 17. juni fylder søster *Anna Marie Sorgenfrei* 65 år. Hjertelig til lykke!

Herning: Den 18. juni fylder broder *Kaj Erik Fischer* 60 år. Hjertelig til lykke!

Horsens: Den 20. juni fylder søster *Anna Kobæk* 65 år Hjertelig til lykke!

Nyt fra U.S.A.

Broder og søster *Werner og Anna Rønne*, tidligere Danmark, nu Salt Lake City, Utah, har den 9. maj fået en søn, som har fået navnet Allan Kent Ronne. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

BRYLLUP:

Odense: Den 1. april viedes i Odense broder Bjarne Jørgensen til søster Birgit Irene Hansen. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

VELSIGNELSE:

København Søndre Gren: 5. marts: Henning Andreas Markussen og Kirsten Andersen Markussens datter, Marianne Markussen, velsignet af broder Jørgen Ringheim.

DØDSFALD:

Aalborg: Den 29 april døde søster *Johanne Bendtsen*, 75 år gammel, og blev begravet fra kapellet på Søndre Kirkegård under Kirkens ledelse onsdag den 3. maj. Æret være søster Bendtsens minde!

Rettelse: I maj nummeret, side 180, skrev vi, at Inge-Lise Birgitte Larsen, København Nordre gren, den 30. marts blev døbt af ældste Blaine R. Petersen. Dette er ikke rigtigt, søster Larsen blev døbt af ældste *Dolan N. Sorensen.* Undskyld fejlen!

Dåb:	**Døbt af:**	**Håndspålæggelse af:**
København Nordre Gren:		
13. april: Ella Rose Høye	Ældste Russell A. Williams	Ældste Mack V. Jacobson
16. april: Phyllis Thye Johansen	Broder Niels Preben Johansen	Broder Niels Preben Johansen
20. april: Helmuth Erik Hempel	Ældste Thomas White	Ældste Merrill Olson
28. april: Gunnar Otto Westergaard	Ældste Don Carlos Jepson	Ældste Grant Taylor
Agnes Thora Hildegard Westergaard	Ældste Grant Taylor	Ældste Don Carlos Jepson
29. april: Inger Oda Nielsen Jensen	Ældste Mack V. Jacobson	Ældste Russell Williams
30. april: Martha Konnerup	Ældste Mack V. Jacobson	Ældste Russell Williams
København Søndre Gren:		
5. marts: Katja Elsabe Valentiner	Broder Felix Hasbo	Broder Felix Hasbo
9. april: Willy Albert Madsen	Ældste Gary N. Sorensen	Broder Jørgen Ljungstrøm
Flemming Simonsen	Ældste Larry Knudsen	Ældste David K. Sorensen
Anna Sørensen Nielsen	Ældste Earl B. Meek	Ældste Gary N. Sorensen
23. april: Aage Frederik Pedersen	Ældste Merrill E. Gillette	Ældste Henrik Traden
29. april: Judy Lisbeth Lowies Olsen	Ældste Michael Malan	Ældste Gary N. Sorensen
Randers: 16. april:		
Agnes Lillian Elsebeth Pedersen	Ældste James E. Hansen	Ældste J. Merrill Hansen
Vera Emilie Marianne Pedersen	Ældste J. Merrill Hansen	Ældste James E. Hansen
29. april: Lillian Evelyn Poulsen	Ældste Roger V. Stevenson	Ældste Christian Fonnesbeck
Viborg: 23. april: Inger Hansen	Ældste Douglas F. Labrum	Ældste E. Paul Larsen
Odense: 13. april: Merete Nisted Pedersen	Ældste Ralph Hansen	Ældste Ralph Hansen
Fredericia: 14. april: Lindis Helen Jensen	Ældste Gary Christensen	Ældste Harlo Von Mortensen
Annalise Andersen	Ældste Gary Christensen	Ældste Harlo Von Mortensen
Svendborg: 29. april: Edith Eriksen	Ældste Daniel W. Edwards	Ældste Ray L. Hardy
Aarhus: 23. april: Tom Hjuler Madsen	Ældste Grenn Clark	Ældste Donald G. Bearnson
Knud Eluf Hjuler Madsen	Ældste Donald G. Bearnson	Ældste Grenn Clark
27. april: Ellen Laursen	Ældste Lloyd B. Larsen	Ældste Harry Boley

I ESBJERG 30. JUNI, 1. og 2. JULI

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
Aalborg: 21. novbr. 1960:		
Poul Randrup	Diakon	Broder Frode Madsen
20. marts:		
Hans Jorgen Schmidt	Lærer	Broder Chr. Holm Bendtsen
Soren Magnus Jepsen Larsen	Diakon	Broder Charles Jepsen Larsen
27. marts:		
Finn Bloch Pedersen	Præst	Broder Chr. Holm Bendtsen
Svendborg: 19. marts:		
Harold Thor L. C. Holm	Diakon	Broder Chr. Klokker Hansen
Odense: 9. april:		
Arne Hildebrand	Diakon	Broder Erling Ringmann Jensen
Gustav Grinderslev	Diakon	Broder Erling Ringmann Jensen
16. april:		
Peder Clausen	Lærer	Broder Erling Ringmann Jensen
Esbjerg: 16. april:		
Claus Clausen Wrang	Diakon	Broder Verner Buur Knudsen
Aarhus: 4. april:		
Emil Storm Andersen	Diakon	Broder Asger Neergaard
9. april:		
Asger Thomassen Neergaard	Præst	Broder Hans Hjorth Rode Nielsen
16. april:		
Leo Olsen	Diakon	Broder Orla Rode Nielsen
Skanderborg: 16. april:		
Ove Johansen	Præst	Broder Orla Rode Nielsen
Amager: 26. marts:		
Mogens Bach Nielsen	Diakon	Broder Bent Mouritzen

Rettelse: I maj nummeret, side 182, skrev vi, at Steen Karmark Obel den 5. marts blev ordineret til diakon af missionspræsident Levi B. Thorup. Dette er ikke rigtigt, han blev ordineret af broder *Orla Rasmussen.* Undskyld fejlen!

Missionærforflyttelser:	Dato:	Fra:	Til:
James Hansen	21. april	Grenaa	Hjørring
Merrill Gillette	23. april	Bagsværd	Amager
Dennis Brown	23. april	Amager	Bagsværd
David Reynolds	24. april	Skagen	Kolding
Royal Stoker	24. april	København	Missionskontoret
James Kjargard	24. april	Næstved	Varde
Stanley Johnson	24. april	Hjørring	Næstved
Charles Lamb	24. april	Gladsaxe	Herning
Paul Bingham	24. april	Aabenraa	Varde

VI MØDES TIL STÆVNET

Missionærforflyttelser:	**Dato:**	**Fra:**	**Til:**
Gordon Hansen	24. april	København	Odense
Kent Petersen	24. april	Herning	København
Robert Clark	24. april	Aabenraa	København
Leo Ekins	6. maj	Randers	Vanløse
Arthur Dowdle	6. maj	Haderslev	Vejle
Dennis Q. Taylor	6. maj	Missionskontoret	Virum
Norman Crump	6. maj	Esbjerg	Virum
Gary Christensen	6. maj	Vejle	Esbjerg
Russell Williams	6. maj	Virum	Roskilde
Wayne Jacobsen	6. maj	Søborg	Randers
Allen Christensen	6. maj	Roskilde	Herlev
Grant Bischoff	6. maj	Fredericia	Haderslev
James Petersen	6. maj	Bispebjerg	Frederiksberg
Jens Traeden	6. maj	Charlottenlund	Bispebjerg
Duane Smith	8. maj	Læsø	Thisted
Don V. Taylor	8. maj	Læsø	Nørresundby
H. James Williams	8. maj	Nørresundby	Thisted

MISSIONÆRANKOMSTER

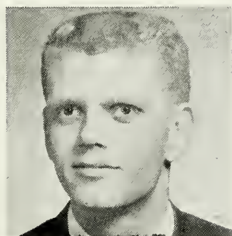
Med S.A.S. fra New York er følgende missionærer ankommet til den danske mission:

21. april: *George Rex Williams* fra Ferron, Utah, beskikket til at arbejde i Gladsaxe.

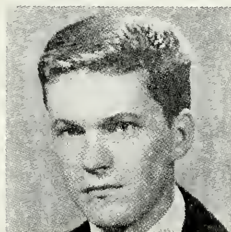
Gene Snow Olsen fra Tremonton, Utah, beskikket til at arbejde i Skagen.

Richard Michael Larsen fra Ogden, Utah, beskikket til at arbejde i Grenaa.

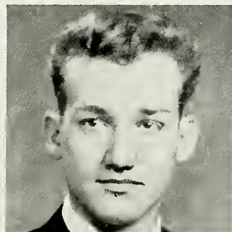
6. maj: *Charles Ray Clement* fra Kennewick, Washington, beskikket til at arbejde i Fredericia.

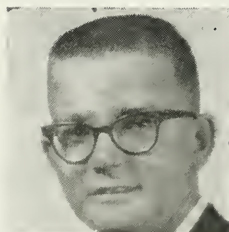
George R. Williams

Gene S. Olsen

Richard M. Larsen

Charles R. Clement

I ESBJERG 30. JUNI, 1. og 2. JULI

MISSIONÆRAFLØSNINGER

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

26. april: *Ralph L. Hansen* fra Portland, Oregon, efter sidst at have arbejdet i Odense.

2. maj: *Gary M. Hudson* fra Providence, Utah, efter sidst at have arbejdet på Frederiksberg.

Ross Poulsen fra Brigham City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Kolding.

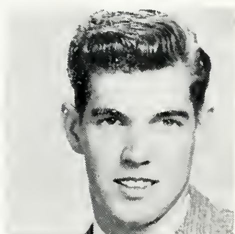
Mack V. Jacobson fra El Grove, California, efter sidst at have arbejdet i Virum.

Maylen V. Bennett fra Pocatello, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Lyngby.

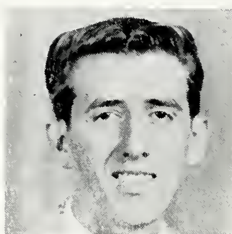
Merrill H. Olson fra Orem, Uah, efter sidst at have arbejdet i Vanløse.

8. maj: *Darrell G. Gamble* fra Preston, Idaho, efter sidst at have arbejdet i København.

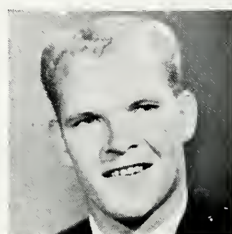
De Von Dennison fra Clover, Utah, efter sidst at have arbejdet i Roskilde.

Ralph L Hansen

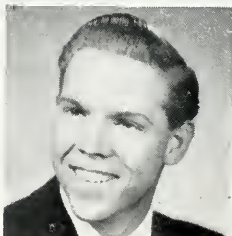
Gary M. Hudson

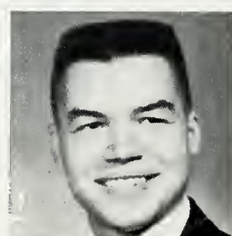
Ross Poulsen

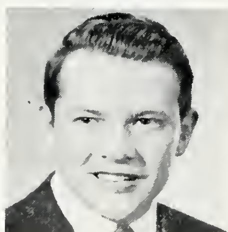
Mack V. Jacobson

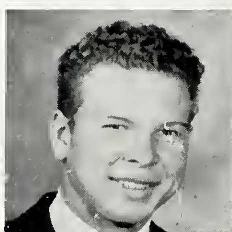
Maylen V. Bennett

Merrill H. Olson

Darrell G. Gamble

De Von Dennison